

Omni Meyer

38

Samling

af

B o n n e r ,

til Brug ved den første Undervisning i Hebraisk,

med

en Ordsamling

af

M. Wahrmann.

Emil Meyer

Kjøbenhavn.

Paa H. C. Kleins Forlag.

Trykt hos J. C. Scharling.

1848.

1875

1875

1875

1875

1875

Forord.

Saa vel den hellige Skrift som vore daglige Bonner ere skrevne paa Hebraisk, hvorfor det ogsaa er af stor Nødvendighed, at Mosaiten fra sin tidlige Barndom af lærer dette Sprog at kjende, som staar i saa noje Forbindelse med hans Religion. Skulde man imidlertid søge at bibringe Barnet Forstaaelsen af Hebraisk ved Hjælp af Sproglæren, saa vilde dette være en lang Omvej. Derfor brugtes altid den Fremgangsmaade i mosaiske Skoler, at man lod Barnet oversætte uden Kjendskab til Sproglæren, saasnart det blot kunde læse Hebraisk. Hvor heldige end Følgerne af denne Methode kunne være, saa fore de dog langt fra til Maalet; thi der er den Mangel derved, at Børnene ej længe fastholde Ordnes Betydning. Langt mere fyldestgjørende tror jeg derfor, at den saakaldte Hamilton-Jacototske Maade vil være, ifølge hvilken man først lærer Betydningen af de Gloser udenad, som svarer til et vist Stykke og dernæst kursorisk oversætter dette. Nærværende lille Skrift, hvori de vigtigste Bonner ere samlede*), grunder

*) Jeg har især fulgt Dr. M. A. Levy's Auswahl 2c. 2c.

sig fornemmelig paa denne Fremgangsmaade. Den medfølgende Ordssamling er bestemt til Udenadslæsning, førend Stykkerne oversættes.

Det gjøres vel neppe nodigt at tilføje, at det ved Undervisningen nøje maa paases, at Tonen lægges paa den sidste Stavelse (ultima), eller der, hvor Tone- tegnet () staar.

Tillæget indeholder det Vigtigste af Sproglæren, som er hidsat, for at indøve Forstaaelsen af Præfixernes, Suffixernes, Præformativernes og Afformativernes Betydning.

Viser det sig, at dette lille Arbejde ikke er uden heldige Frugter, saa kan det snart, om Gud vil, ventes fulgt af en fuldstændig Analyse til 1ste Mosebog med en kort indledende Sproglære.

Kjøbenhavn 1848.

M. W.

Indhold.

	Side
I. Lovsigelser ved Nydelse af Brød, Træfrugter o. s. v.	1.
II. Middagsbøn	2.
III. Aftenbøn	2.
IV. Adaun aulom	3.
V. Elaubaj n'schomo	3.
VI. Bor'chu og Jauzêr aur	4.
VII. Hamêir loorez	4.
VIII. Tisborach	5.
IX. Leél boruch	6.
X. Ahavo rabbo	6.
XI. Sh'ma jisroël	7.
XII. V'hojo	8.
XIII. L'maän og vajaaner	8.
XIV. Emes v'jazziv	9.
XV. Esras	10.
XVI. Mi chomauncho og Schiro Chadoscho	11.
XVII. Zur jisroël	11.
XVIII. Schemaunc essrê	12.
XIX. Elauhaj n'zaur	17.
XX. Aftenbøn	18.
XXI. Ahavas aulom	18.
XXII. Emes	19.
XXIII. Haschkivênu	20.

	Side
XXIV. Olènu	21.
XXV. Ato kiddaschto	22.
XXVI. Vajechulu	22.
XXVII. Elauhènu	23.
XXVIII. Jismach	23.
XXIX. V'schomru	23.
XXX. V'lau nesatau	24.
XXXI. Naar man træder ind i Gudshuset	24.
XXXII. Ordsamling	25.
XXXIII. Tillæg	33.
XXXIV. Maanederne og Fesfdagene i det mosaiske Kirkeaar	39.

Følgende Fejl bedes rettede, førend Bogen benyttes:

Pag. 1	Linie 5	הארץ	lae	הארץ
— 2	— 15	עפצפי	—	עפצפי
— "	— 1	אפה	—	אפה
— 5	— 9	פתחים	—	פתחים
— 7	— 5	פעל	—	פעל
— "	— 13	אלהיה	—	אלהיה
— 9	— 1	לאבתוקם	—	לאבתוקם
— 10	— 1	וקנמים	—	וקנמים
— 15	— 4	עמהם	—	עמהם

אשר יקראו עליהם ויהיו לנחלתם.

Bøn før Undervisningen.

Af ganske Hjerte beder jeg: vær naadig mod mig, efter Dit Tilfagn. Lær mig den Vej, jeg skal vandre, thi til Dig opløster jeg min Sjæl. Gjør vel mod Din Tjener at jeg maa leve og bevare Dine Ord. Oplad mine Djne og lad mig skue det Underfulde i Din Lære. Send Dit Lys og Din Sandhed, at de maatte lede mig; thi hos Dig er Livets Kilde, i Dit Lys skue vi Lys. Vis os o Herre Din Miskundhed og lad os finde Lyksaliggjørelse hos Dig. Amen!

הַלֹּוֹתֵי פִנְיֶךָ כָּל־לֵב הַנִּנְי כְּאַמְרֹתֶיךָ
הוֹדִינֵנוּ הַבְּרָר וְזֶה אֵלֶיךָ אֱלֹהֵי
נַשְׁאֲרֵי נַפְשֵׁנוּ גַּמְלֵי עַל־עַבְדֶּךָ אֲהַתֵּה
וְאַשְׁמְרֵה הַבְּרָרִי: גַּל עֵינֵי וְאַבְרִיטָה
בְּעֵלְמוֹת מִתּוֹכָתְךָ: שְׁלַח אֱוִיךָ נִאֲמָתְךָ
הַמֵּה בְּהַחַיֵּנוּ: כִּי עָשָׂה מִקִּיר חַיִּים
בְּאֵיזֶרֶךָ נִרְאֶה־אִירֵי: תִּרְאֵנוּ וְהִנֵּה חֶסֶדְךָ
נִשְׁעָה תִּתֵּנוּ לָנוּ:

Bøn efter Undervisningen.

Med oprigtigt Hjerte takker jeg Dig, fordi jeg lærer Dine retfærdige Bud. Dit Ord er en Lygte for min Fod og et Lys paa min Sti. Du har givet dine Lærdomme, for at de nøje skulle iagttages; bevar derfor mine Djne, at de ikke skue Forfængelighed, men bøj mit Hjerte til Dine Vidnesbyrd. Lad Din Haand hjælpe mig, opliv min Sjæl og den vil prise Dig. Vær os naadig o Gud, og velsign os; o! at hans Afsyn maatte lyse for os. Amen!

אֱוִיךָ בְּיָשָׁר לִבִּי בְּלִמְדֵי אֵת מִשְׁפָּטֵי
צִדְקָתְךָ: גַּר לְרֵגְלֵי דְבָרֶךָ וְאִיר
לְהַתְּבַתֵּי: אֲמַת אֲנִי־תָהּ עֲשֵׂה לְשִׁמּוֹר
מֵאִדֹו תִּעֲבֹר עֵינֵי מִרְאוֹת שָׁנָא חַט
לָבִי אֵל עֲדוֹתֶיךָ: תַּחֲרֵי נֶדֶךָ לְצוּבוֹנֵי
תַּחֲרֵי נַפְשֵׁי יִתְחַלְלֶךָ: אֱלֹהִים וְהַנְּנֵי
וְיִבְרַכְנוּ יֵאָר עֵינֵינוּ אֲהַנּוּ סֶלְהָ:

1.

Lovfigelser.

1) Lovfigelse ved Nydelsen af Brod.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמּוֹצִיא
לֶחֶם מִן הָאָרֶץ:

2) Ved Nydelsen af Træfrugter.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא
פְּרֵי הָעֵץ:

3) Ved Nydelsen af Jordfrugter.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא
פְּרֵי הָאָרְמָה:

4) Ved Nydelsen af Drikke.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַכֹּל
נִהְיָ בְּדַבְּרוֹ:

5) Ved Nydelsen af Vin.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא
פְּרֵי הַגֶּבֶן:

6) Ved en Iyffelig Begivenhed.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַטּוֹב
וְהַמְּטִיב:

7) Ved en bedrovelig Efterretning.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בֵּין הָאֲמֹת:

2.

Middagsbon.

בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַזֶּה אֶת־
הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּטוֹבוֹ בְּהֵן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים הוּא־
נוֹתֵן לָהֶם לֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: וּבְטוֹבוֹ
הַגָּדוֹל תָּמִיד לֹא־חָסַר לָנוּ וְאֵל־יִחְסַר־לָנוּ מִזֶּה
לְעוֹלָם וָעֶד: בְּעִבּוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוּא־
וּמְפָרְגִים לְכָל וּמְטִיב לְכָל וּמְכִיֵּן מִזֶּה לְכָל־בְּרִיּוֹתָיו
אֲשֶׁר בָּרָא. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַזֶּה אֶת־הַכֹּל:

3.

Aftenbon *).

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּפִיל
הַחֲבִלִי שְׁנָה עַל־עֵינֵי וְתַנּוּמָה עַל־עַפְעָפֵי: וַיְהִי
רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתִּשְׁכַּיְבֵנִי
לְשָׁלוֹם וְתַעֲמִידֵנִי לְשָׁלוֹם וְאֵל־יִבְהַלֵּנִי רַעֲיוֹנֵי
וְהַלּוּמוֹת רַעִים וְהַרְחוּרִים רַעִים וְתִהְיֶה מִטְּתִי
שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ וְהָאֵר עֵינֵי כִּן־אִישָׁן הַמּוֹרֵת
בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּאִיר לְעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּכַבּוֹדוֹ:

*) Naar man gaar til Seng.

4.

Morgenbönner.

Adaun Aulom.

אָדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ. בְּטָרֵם כָּל־יִצִיר נִבְרָא:
 לַעֲת נַעֲשֶׂה בְּחַפְצוֹ כֹּל. אֲזִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
 וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל. לְבַדּוֹ יִמְלֹךְ נוֹרָא:
 וְהוּא הִיָּה וְהוּא הוֹה. וְהוּא יִהְיֶה בְּתַפְאֲרָה:
 וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנֵי. לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחֲבִירָה:
 כְּלִי רֵאשִׁית כְּלִי תְּכָלִית. וְלוֹ הָעֵץ וְהַמְּשֻׁרָה:
 וְהוּא אֵלֵי וְחֵי גֹאֲלִי. וְצוֹר חֲבָלֵי בְּעַת צָרָה:
 וְהוּא נֶסִי וּמְנוּס לִי. מִנֶּת כּוֹסֵי בְּיוֹם אֶקְרָא:
 בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחִי. בְּעַת אִישָׁן וְאַעִירָה:
 וְעַם רוּחִי גִיבְרֵי. יִי לִי וְלֹא אִירָא:

5.

Elauhaj n'schomo.

אֱלֹהֵי נִשְׁמָה שְׁנַתָּת בִּי מְחוֹרָה הִיא אַתָּה
 כְּרֵאתָה אַתָּה יִצְרָתָה אַתָּה נִפְחָתָה בִּי וְאַתָּה
 מְשַׁמְרָה בְּקֶרְבִי וְאַתָּה עֲתִיד לְפָלֵה מִמֶּנִּי
 וּלְהַחְזִירָה בִּי לְעֲתִיד לְבֹא. כֹּל־זְמַן שְׁחַנְשָׁמָה
 בְּקֶרְבִי מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יִי אֱלֹהֵי וְאַלְהֵי אֲבוֹתַי
 רַבּוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים אָדוֹן כָּל־הַנְּשָׁמוֹת. בְּרוּךְ
 אַתָּה יִי הַמְּחַזֵּיר נְשָׁמוֹת לְפָגְרִים מֵתִים:

6.

Bor'chu og Jauzêr aur.

בְּרַכּוּ אֶת־יְיָ הַמְּבַרְכֶּה: בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבַרְכֶּה
לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יִצְרַח אֹר
וּבְרַח הַשָּׁקַע עֲשֵׂה שָׁלוֹם וּבְרַח אֶת־הַכּוֹל:

7.

Hamêir loorez.

הַמְּאִיר לְאֶרֶץ וְלִדְרִים עֲלִיָּה בְּרַחֲמִים.
וּבְטוֹבוֹ מִחֲדָשׁ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה־יָד
בְּרֵאשִׁית: מַה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְיָ. כָּל־שָׁמַיִם בְּחִכְמָה
עֲשִׂיתָ. מִלֵּאָה הָאֶרֶץ קִנְיָנְךָ. הַמֶּלֶךְ הַמְּרוֹמָם
לְבָדוֹ מְאֹד. הַמְּשַׁבֵּחַ וְהַמְּפָאֵר וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִיּוֹמֵת
עוֹלָם. אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ.
אֲרוֹן עֲזָנוּ צוּר מְשַׁנֵּבֵנוּ. מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ מִשֹּׁנֵב
בְּעַדְנוּ. אֵל בְּרוּךְ גְּדוֹל־הַעֲוָה. הַכִּיֵּן וּפְעַל וְחַרֵּי
חֶמֶה. טוֹב יִצְרַח כְּבוֹד לְשִׁמּוֹ. מְאֹרֹרֵת נָתַן
סְבִיבוֹת עֲזוֹ. פְּנוֹת צְבָאוֹ קְדוּשִׁים רוֹמְמֵי שְׂדֵי.
תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל וּקְדוּשָׁתוֹ. תִּתְבַּרְךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל שִׁבְחָה מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ וְעַל־מְאֹרֵי־
אֹר שְׁעֲשִׂיתָ וּפְאָרוֹךְ פָּלָה:

Tisborach.

הַתְּבַרֵּךְ צוּרֵנוּ מְלִכְנוּ וּגְאֻלְנוּ בּוֹרֵא קְדוּשִׁים
 יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלִכְנוּ: יֵצֵר מִשְׁרָתוֹם
 וְאֲשֶׁר מִשְׁרָתוֹ בְּלִם עֲמֻדִים בְּרוּם עוֹלָם
 וּמִשְׁמִיעִים בִּירְאָה יַחַד בְּקוֹל דְּבָרֵי אֱלֹהִים
 חַיִּים וּמְלֶךְ עוֹלָם: כָּלֵם אֲהוּבִים כָּלֵם בְּרוּרִים
 כָּלֵם גְּבוּרִים וְכָלֵם עֲשִׂים בְּאֵימָה וּבִירְאָה רְצוֹן
 קוֹנֵם וְכָלֵם פִּתְחִים אֶת־פִּיהֶם בְּקִדְשָׁה וּבְמִתְהַרְהַר
 בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים
 וּמְעֲרִיצִים וּמְקַדְּשִׁים וּמְמַלְּכִים:

אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמְּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא
 קְדוּשׁ הוּא: וְכָלֵם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת
 שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה. וְנִתְּנִים רְשׁוֹת זֶה לָזֶה. לְהַקְדִּישׁ
 לְיוֹצְרָם בְּנִחַת רוּחַ בְּשִׁפְהַ בְּרוּרָה וּבִנְעִימָה
 קִדְשָׁה כָּלֵם כְּאַחַד עֲנִים וְאֹמְרִים בִּירְאָה:
 קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ
 כְּבוֹדוֹ:

וְהָאוֹפְנִים וְחַיּוֹת הַקִּדְשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים
 לְעֵמֶת שָׂרָפִים לְעֵמֶתֶם מְשַׁבְּחִים וְאֹמְרִים:
 בְּרוּךְ כְּבוֹדֵי מְמַקְּוֹמוֹ:

9.

Leél boruch.

לְאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְּנֵנוּ. לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם
 זְמִירוֹת יֹאמְרוּ וְתִשְׁבְּחוּת יִשְׁמְעֵנוּ. כִּי הוּא לְבָדוּ
 פְּעַל גְּבוּרוֹת עֲשָׂה חֲדָשׁוֹת בְּעַל מַלְחָמוֹת זֶרַע
 צְדָקוֹת מְצֻמִּים יִשְׁעוֹרֵר בְּרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא
 תְּהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת הַמְּחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל־
 יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית: כְּאִמּוֹר לַעֲשֵׂה
 אוֹדִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם הַסֵּדוּ: אוֹר חֲדָשׁ
 עַל־צִיּוֹן תֵּאֵיר וְנִזְכָּרָה כְּלָנוּ מִהֲרָה לְאוּרוֹ.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי יֵצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

10.

Ahavo rabbo.

אֲהַבָּה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ הַמְּלֹךְ
 גְּדוֹלָה וַיִּתְּרָה חֲמֶלֶת עָלֵינוּ אָבִינוּ מִלְּבָנוּ
 בְּעִבּוֹר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבְטָחוּ בָּךְ וַתִּלְמְדֵם חֲקֵי
 חַיִּים כִּן תִּחַנְּנוּ וַתִּלְמְדֵנוּ: אָבִינוּ אָב הַרְחֵמֵן
 הַמְּרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְחַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל
 לְשִׁמְעַע לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיִם
 אֶת־כָּל־דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה: וְהֵאֵר
 עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ וְדַבַּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וַיְהִי

לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאַה שְׁמֶךָ וּלְאַנְבוּשׁ לְעוֹלָם
 וְעַד: כִּי בְשֵׁם קִדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּמַחְנוּ
 נִגְיִלָה וְנִשְׁמָחָה בִּישׁוּעָתְךָ: וְהִבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם
 מֵאַרְבַּע בְּנִפְוֵרֵי הָאָרֶץ וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמֵמִיּוֹרֵי
 לְאַרְצֵנוּ: כִּי יָא פִּעַל יִשׁוּעוֹת אֶתָּה וּבְנוּ בְּחַרְתָּ
 מִכָּל־עַם וּלְשׁוֹן וְקִרְבָּתֵנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֵלָה
 בְּאַמֶּת. לְחֹדוֹת לָךְ וּלְיַחֲדֶךָ בְּאַהֲבָה: בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ הַבַּחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

11.

Sch'ma jisroël.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וְעַד:
 וְאַהֲבַת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־
 נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֵדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לִבְּךָ: וְשָׁנַנְתָּם
 לְבִנְיָה וְדַבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ
 בְּדַרְךָ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל־
 יָדְךָ וְהָיוּ לְטַמְפָּרָה בֵּין עֵינֶיךָ: וְכַתְּבָתָם עַל־
 מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

12.

V'hojo.

וְהָיָה אִם־שָׁמַע תִּשְׁמָעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
אֲנִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם:
וְנָתַתִּי מִטַּר־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵדוּ וּמִלְקוֹשׁ
וְאִסְפֹת דְגָנְךָ וְחִירְשְׁךָ וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשִׂדְךָ לְבַהֲמֹתֶךָ וְאֶכְלָרֵא וּשְׂבַעְרֵא: הַשְׁמֵרוּ
לָכֶם פֶּן־יִפְתָּח לְבַבְכֶם וּסְרַתֶם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה
בְּכֶם וְעָזַר אֶרֶץ־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מִטַּר
וְהָאָדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֶבְדַּתֶּם מִחֵרָה
מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם:
וּשְׁמַתֶּם אֶת־דְּבַר־אֱלֹהֵי עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־
נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ
לְטוֹטְפֹרֵי בֵין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֶת־
בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ
בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוֹזוֹת
בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

13.

L'maän og vajaumer.

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה

אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתָּיִם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי
הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית
עַל־כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֶרֶתָם וְנִתְּנוּ עַל־צִיצִית
הַכְּנָף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם
אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם
אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם
אֲשֶׁר־אַתֶּם זֵנִים אַחֲרֵיהֶם: לִמְעַן תִּזְכְּרוּ
וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים
לְאֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

14.

Emes vejazziv.

אֱמֶת וַיִּצִיב וּנְכוֹן וְקַיִם וַיִּשָּׂר וּנְאֻמָּן וְאַהֲבָה
וְהַבִּיב וְנִחְמָד וְנִעִים וְנוֹרָא וְאֲדִיר: וּמִתְקָן
וּמְקַבֵּל וְטוֹב וַיִּפֶּה הַדְּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֵד: אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מְלַכְנוּ צוּר יַעֲקֹב מִגֵּן
יִשְׁעֵנו: לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיִם וְשִׁמוּ קַיִם וְכִסְאוֹ
נְכוֹן וּמְלִכּוֹתוֹ וְאִמּוֹנָתוֹ לְעַד קַיִמָת: וּדְבָרָיו הַיִּים

וקנימים נאמנים ונהמרים לעד ולעולמי
 עולמים על־אבותינו ועלינו על־בנינו ועל־
 דורותינו ועל־כל־דורות ורע ישראל עבדיך:
 על־הראשונים ועל־האחרונים דבר טוב
 וקיים לעולם ועד: אמת ואמונה חק ולא יעבר
 אמת שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו:
 מלכנו מלך אבותינו גאלנו גאל אבותינו ויצרנו
 צור ישועתנו פודנו ומצילנו מעולם שמך.
 אין אלהים זולתך:

15.

Esras.

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומושיע
 לבניהם אהריהם בכל־דור ודור: ברום עולם
 מושביך ומשפטיך וצדקתך עד אפסי ארץ:
 אשרי גיש שישמע ל־מצותיך ותורתך
 ודברך ישים על־לבו: אמת אתה הוא אדון
 לעמך ומלך גבור לריב ריבם: אמת אתה
 הוא ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדיך אין
 לנו מלך גאל ומושיע ממצרים גאלתנו יי
 אלהינו ומבית עבדים בדיתנו: כל־בכוריהם
 חרגת ובכורך גאלת וי־סוף בקעת ונדים

טַבַּעַת וַיְדִידִים הָעֶבֶרֶת וַיִּכְסּוּ מַיִם צְרִיחָם
אָחֵד מֵהֶם לֹא נֹתֵר: עַל־זֹאת שָׁבְחוּ אֱהֹוִים
וְרוֹמְמוֹ אֵל וְנָתַנוּ יְדִידִים וּמִירֹת שִׁירֹת
וְתִשְׁבְּחוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ יְיָ וְקוֹיִם:
רָם וְנִשְׂא גְדוֹל וְנוֹרָא מִשְׁפִּיל גְּאִים וּמִגְבִּיהַ
שְׁפָלִים מוֹצִיא אֲסִירִים וּפְדָה עֲנֻוִים וְעִזֵּר דְּלִים
וְעִנָּה לְעַמּוֹ בְּעֵת שׁוֹעַם אֱלֹוִ: תְּהִלּוֹת לְאֵל
עֲלוּזֵן בְּרוּךְ הוּא וּמְבָרֵךְ מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ
עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּלָם:

16.

Mi chomaucho og schiro chadoseho.

מִי־כְמֹכָה בְּאֱלִים יְהוָה מִי כְּמֹכָה נְאֻדָּר
בְּקֹדֶשׁ נוֹרָא תְּהִלּוֹת עֲשֵׂה־פְלָא:
שִׁירָה חֲדָשָׁה שָׁבְחוּ גְּאֹוִלִים לְשִׁמְךָ עַל־שִׁבְת
הַיָּם יְיָ כָּלָם חוֹדְרוֹ וְהַמְּלִיכוֹ וְאָמְרוּ: יי וְיִמְלֵךְ
לְעוֹלָם וָעַד:

17.

Zur Jisroël.

צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדוּהַ
כְּנַאמְךָ יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל גְּאֵלָנוּ יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. בְּרוּךְ אַתָּה יי גְּאֵל יִשְׂרָאֵל:

18.

Schemaune essré.

1.

אֲדַנִּי שִׁפְתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
 אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
 הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גִּמְלַת הַסְּדִים טוֹבִים
 וְקִנְיַת הַכֹּל וְזִכַר הַסְּדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גֹאֵל לִבְנֵי
 בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ עֶזֶר וּמוֹשִׁיעַ
 וּמִגֹּן: בָּרוּךְ אַתָּה יי מִגֹּן אֲבֹרָהֶם:

2.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב
 לְחַיּוֹשִׁיעַ. (* מְשִׁיב הַרְוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:)
 מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
 סֶמֶךְ נְפִלִים וְרִפְאָה הַלִּים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם
 אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי
 דּוֹמֶה לְךָ מֶלֶךְ מְחַיֶּה וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה.
 וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יי
 מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

*) Om Winteren indskydes her מְשִׁיב הַרְוּחַ.

3.

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשֵׁים בְּכָל יוֹם

יִהְיֶה לְךָ סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

4.

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמַלְמֹד לְאִנוּשׁ בִּינָה
חָנְנוּ מֵאַתָּךְ דַּעַת בִּינָה וְהַשְׂבִּיל. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ חוֹנֵן הַדַּעַת:

5.

הַשִּׁיבֵנו אֲבִינוּ? לְתוֹרַתְךָ וְקִרְבָּנוּ מִלְּבָנוּ
לְעִבּוֹדְתְךָ וְחַחֲוִירָנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַרוֹצֵה בְּתַשׁוּבָה:

6.

סֵלָה לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטְאָנוּ מִחַל־לָנוּ מִלְּבָנוּ
כִּי פָשַׁעְנוּ. כִּי מִחַל וְסֵלָה אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
חֲנוּן הַמֵּרַבָּה לְסֵלָה:

7.

רָאָה גֹאֵל בְּעֵינָיו וְרִיבָה רִיבָנוּ וְגֹאֲלָנוּ מִהֲרָה
לְמַעַן שְׂמֹךְ כִּי גֹאֵל הוֹק אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
גֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

8.

רַפְּאֵנוּ יְיָ וְגִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנו וְנִוְשָׁעָה כִּי תַחֲלִתָנוּ
אַתָּה. וְהַעֲלֵה רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל־מִכּוֹתֵינוּ.
כִּי אֵל מֶלֶךְ רַפָּא נְאֻמָּן וְרַחֲמָן אַתָּה. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ רַפָּא חֲלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

9.

בָּרַךְ עֲלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת
 וְאֶת-כָּל-מִינֵי תְבוּאַתָּה לְטוֹבָה וְיָתֵן * (טל ומטר ל)
 בְּרָכָה עַל-פְּנֵי הָאָדָמָה וְשַׁבְּעֵנוּ מִטוֹבָךָ וּבָרַךְ
 שָׁנָתֵנוּ בַשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יי מִבְּרַךְ
 הַשָּׁנִים:

*) Om Winteren indskydes her וְיָתֵן.

10.

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשֵׂא נִם לְקַבֵּץ
 גְּלוּתֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי מִקַּבֵּץ גְּדוּחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

11.

רַחֲשִׁיבָה שְׂפָטֵינוּ כְּבְרֵאשְׁנָה וַיִּזְעַצְּנוּ
 כְּבַתְּחִלָּה וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאַנְחָה וּמֶלֶךְ עֲלֵינוּ
 אַתָּה יי לְבָדֶךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדִּיקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ אֱהָב צַדִּיקָה וּמִשְׁפָּט:

12.

וּלְמַלְשִׁינּוֹת אֵל תְּהִי תִקְוָה וְכָל הָרָשָׁעִים
 בָּרַנַּע תֵּאבֵד וְחִזְדּוֹן תִּכְנִיעַ בַּמַּהֲרָה בְיָמֵינוּ.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי שֶׁבֵר הָרָשָׁעִים וּמִכְנִיעַ זָדוֹן:

13.

עַל-הַצַּדִּיקִים וְעַל-הַחֲסִידִים וְעַל-זִקְנֵי עַמְךָ

בית ישראל ועל־פליטת ספריהם ועל־גרי הצדק
ועלינו יהמו רחמיה יי אלהינו ותן שכר טוב
לכל הבטחים בשמה באמרה ושום חלקנו
עמם לעולם ולא נבוש בירבה במחננו:
ברוך אתה יי משען ומבטח לצדיקים:

14.

ולירושלים עירך ברחמים תשוב ותשבן
בתוכה באשר דברת ובגדו אותה בקרוב
בימינו בנין עולם וכסא דוד מהררה לתוכה
תבין. ברוך אתה יי בנה ירושלים:

15.

את־צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו
תרום בישועתך כי לישועתך קוינו כל־היום.
ברוך אתה יי מצמיח קרן ישועה:

16.

שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל
ברחמים וברצון את־תפלתנו כי אל שמע
תפלות ותחנונים אתה. ומלפניך מלבנו ריקם
אל תשיבנו. כי אתה שמע תפלת עמך
ישראל ברחמים. ברוך אתה יי שמע תפלה:

17.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם.

וְהִשָּׁב אֶת־הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל
 וּתְפַלְתֶּם בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן
 תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְתַחֲוִינֶנּוּ עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבֶךָ לְצִוּוֹן בְּרַחֲמִים.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּחַזֵּיר שְׂבִינְתוֹ לְצִוּוֹן:

18.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן
 יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹקֵה לְךָ וְגַם־פֶּר
 תִּהְלֶתְךָ. עַל־חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בִּידֶךָ וְעַל־
 נְשָׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לְךָ וְעַל־נַפְשֶׁךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם
 עִמָּנוּ וְעַל־נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵרָ
 עָרֵב וּבִקְרָר וְצִהָרִים הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ
 וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא־תָמוּ חַסְדֶּיךָ מֵעוֹלָם קוּיֵנוּ לְךָ:
 וְעַל־כָּל־כֵּן יִתְבָּרֵךְ וְיִתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מִלְּכָנוּ
 תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה
 וְיִהְלְלוּ אֶרֶץ־שְׁמֶךָ בְּאִמְרַת הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ
 וְעֲזַרְתָּנוּ סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלְךָ
 נָאֵה לְהוֹדוֹת:

19.

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה הֵן וְהַסֵּד וְרַחֲמִים
 עֲלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַכְנוּ אָבִינוּ כְּלָנוּ

בְּאַחַר בְּאוֹר פְּנֵיךָ כִּי בְּאוֹר פְּנֵיךָ נִתְּתָה לָנוּ יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבִרְכָה
 וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־
 עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

Om Eftermiddagen og Aftenen siges iftedenfor שִׁיר שְׁלוֹם dette:

שָׁלוֹם רַב עַל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ הַשָּׂמִים לְעוֹלָם
 כִּי אַתָּה הוֹיָה מֶלֶךְ אֲרוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב
 בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת
 וּבְכָל־שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ
 אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

19.

Elauhaj n'zaur.

אֱלֹהֵי נֶצַר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ וּשְׁפָתֵי מַדְבַּר מִרְמָה
 וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם וְנַפְשֵׁי כְּעַפְרָה לְכָל תְּהִיָּה:
 פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תְּרִדֶנָּה נַפְשֵׁי וְכָל־
 הַחֲשָׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה חֲפָר עֲצָתָם וּקְלָקֵל
 מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשׂוּהוּ לְמַעַן שְׁמִיךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 יִמְיֶנְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קֹדֶשְׁתֶּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ.
 עֲשֵׂה לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְנֵי.
 יְדִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהַגִּיזוּן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי

וּגְאֹלֵינוּ: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

20.

Aftenbonner.

וְהוּא רַחוּם יִכַּפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה
לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל־חַמְתּוֹ יי הוֹשִׁיעֵנו
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ:
בְּרַכּוֹ אֲרַת יי הַמְּבָרֵךְ. בְּרוּךְ יי הַמְּבָרֵךְ
לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
בְּדַבְּרוֹ מַעֲרִיב עַרְבִים בְּחַכְמָה פֶּתַח שְׁעָרִים
וּבְתַבּוּנָה מְשַׁנֶּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת־הַזְּמוֹנִים
וּמְסַדֵּר אֶת־הַכִּכְבִּים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ
בְּרָצוֹנוֹ בְּרֹא יוֹם וְלַיְלָה גּוֹלָל אֹר מִפְּנֵי הַשֶּׁשׁ
וְהַשֶּׁשׁ מִפְּנֵי אֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמְבִיֵּא לַיְלָה
וּמְבַדֵּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ אֵל הַיּוֹם
וְקַיִם תָּמִיד יְמִלֵךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּרוּךְ
אַתָּה יי הַמַּעֲרִיב עַרְבִים:

21.

Ahavas aulom.

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אַהֲבַת.

תורה ומצות הקים ומשפטים אותנו למדת.
 על-כן יי אלהינו בשכבנו ובקומנו נשיח
 בהקודה. ונשמח בדברי תורתך ובמצותיך
 לעולם ועד. כי הם חיינו וארך ימינו ובהם
 נהנה יומם ולילה. ואהבתך אל-תסיר ממנו
 לעולמים. ברוך אתה יי אהב עמו ישראל:

22.

Emes.

אמת ואמונה כל-זאת וקים עלינו כי הוא יי
 אלהינו ואין זולתו ואנחנו ישראל עמו הפדנו
 מיד מלכים מלכנו הגאלנו מבף כל-העריצים
 האל הנפרע לנו מצרינו והמשלם גמול לכל-
 איבי נפשנו העשור גדלורת עד אין הקר
 ונפלאות עד-אין מספר. השם נפשנו בהיים
 ולא נתן למוט רגלנו: המדריכנו על-במורת
 איבינו וירם קרננו על-כל-שנאינו: העשה לנו
 נסים ונקמה בפרעה אותות ומופתים באדמת
 בני חם: המכה בעברתו כל-בכורי מצרים
 ויצא את-עמו ישראל מתוכם לחרות עולם:
 המעביר בנו בין גורי ים-סוף את-ירדפיהם
 ואת-שנאיהם בתחומורת טבע. וראו בנו

גְבוּרַתוֹ שָׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן
 קָבְלוּ עֲלֵיהֶם מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנּוּ שִׁירָה
 בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ בָּלֵם:

מִי־כִמְכָה בְּאֵלִים יְהוָה מִי כִמְכָה נְאֻדָר
 בַּקֶּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה־פִלָּא: מַלְכוּתְךָ רָאוּ
 בְּנֵיךָ בַקַּע יָם לִפְנֵי מִשָּׁה זֶה אֱלֹהֵינוּ וְאָמְרוּ:
 יְהוָה יִמְלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֹאמַר כִּי־פָדָה יי
 אֶת־יַעֲקֹב וַיֵּאָלוּ מִיַּד חֹק מִמֶּנּוּ בְרוּךְ אַתָּה
 יי גֹּאֵל יִשְׂרָאֵל:

23.

Haschkivenu.

חֲשִׁיבֵנו יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵנוּ
 לְחַיִּים וּפְרֹשׁ עָלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמְךָ וְתַקְנֵנוּ בְּעֲצָה
 טוֹבָה מַלְכֵנוּ וְחֹשִׁי עָנּוּ לְמַעַן שְׁמוֹךָ וְהִגֵּן בְּעַדֵּנוּ
 וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ אִיב דְּבַר וְהַרְבּ וְרָעַב וַיְגִז וְהַסֵּר
 שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנַפְיֶךָ תַּסְתִּירֵנוּ
 כִּי אֵל שְׁמֵרֵנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן
 וְרַחוּם אַתָּה וְשָׁמַר צְאֲתָנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים
 וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. בְרוּךְ אַתָּה יי
 שֹׁמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד:

24.

Olénu.

עלינו לשבח לארון הכל לתת גדלה ליוצר
 בראשית שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו
 כמשפחות האדמה שלא שם חלקנו בהם
 וגרלנו ככל המונם. ואנחנו פרעים ומשתחיים
 ומזדים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך
 הוא שהוא נטה שמים ויסד ארץ ומושב יקרו
 בשמים ממעל ושכינת עזו בגבהי מרומים:
 הוֹי אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אָמַרְתָּ מַלְכֵנוּ אָפֶס
 זולתו בכתוב בתורתו וידעת היום והשבת
 אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים ממעל
 ועל הארץ מתחת אין עוד:

על־כן נקוה־לך יי אֱלֹהֵינוּ לראת מהרה
 בתפארת עזך להעביר גלולים מן הארץ
 והאלילים כרת יברתון. לתקן עולם במלכות
 שדי וכל־בני בשר יקראו בשמך. להפנות
 אליך כל־רשעי ארץ. יבירו וידעו כל־ישבי
 תבל כי לך תכרע כל־בךך תשבע כל־לשון:
 לפניך יי אֱלֹהֵינוּ יברעו ויפלו. ולכבוד שמך
 יקר יתנו. ויקבלו כלם את־על מלכותך.

וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִחֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי
 הַמְּלֹכָה שְׁלֹךְ הַיָּמָּה וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ
 בְּכַבּוֹד: בְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד.
 וְנֹאמַר וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל-כָּל-הָאָרֶץ בַּיּוֹם
 הַהוּא יִהְיֶה יי אַחַד וְשְׁמוֹ אַחַד:

25.

Alftenen for Sabbath (Fredagasten).

Atto kiddaschto.

אַתָּה קִדְשָׁתָּ אֶת-יּוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁמְךָ. תְּכַלִּית
 מֵעֲשֹׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ וּבִרְכָתוֹ מִכָּל-הַיּוֹמִים
 וּקְדָשָׁתוֹ מִכָּל-הַיּוֹמִים וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

26.

Vajechulu.

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צְבָאָם: וַיְכַל
 אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
 וַיִּשְׁבַּח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל-מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר
 עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-יּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ
 אֹתוֹ כִּי בּו שָׁבַת מִכָּל-מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר-בָּרָא
 אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

27.

Elauhênu.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצוּהוּ בְּמִנוּחֵתָנוּ
 קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתֵן הַלְקֵנוּ בְּתוֹרֶתְךָ שְׂבַעֲנוּ
 מִטּוֹבֶךָ וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וְטַהַר לִבָּנוּ לְעִבְדֶּךָ
 בְּאֵמֶרֶת וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן
 שֶׁבֶת קִדְשֶׁךָ וַיְנַוְחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקִּדְשׁ הַשְּׁבֶת:

28.

Sabbathmorgen.

Jismach.

יְשֻׁמָּה מִשָּׁה בְּמִתְנַת הַלְקוּ כִּי עֶבֶד נְאֻמָּן
 קָרָאתָ לוֹ. כְּלִיל תִּפְאַרֶת בְּרֹאשׁוֹ נָתַתָּ. בְּעֶמְדוֹ
 לְפָנֶיךָ עַל־הַר־סִינִי. וְשָׁנִי לַחַת אֲבָנִים הוֹרִיד
 בְּיָדוֹ. וְכָתוּב בָּהֶם שְׁמִירַת שְׁבֶת. וְכֵן כָּתוּב
 בְּתוֹרֶתְךָ:

29.

Veschomru.

וְשִׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשְּׁבֶת לַעֲשׂוֹת אֶת־
 הַשְּׁבֶת לְדַרְתָּם בְּרִירַת עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֹתָהּ הִיא לְעוֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה

יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
שָׁבַת וַיִּנְפֹּשׁ:

30.

V'lau nesatau.

וְלֹא נָתַתּוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְגוֹיֵי הָאָרֶצוֹת וְלֹא
הִנְחִלְתּוּ מַלְכֵנוּ לְעַבְדֵי פְסִילִים. וְגַם בְּמִנוּחַתּוֹ
לֹא יִשְׁכְּנוּ רָשָׁעִים. כִּי לְיִשְׂרָאֵל עִמָּךְ נָתַתּוֹ
בְּאַהֲבָה. לְזֶרַע יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּם בְּחַרְתָּ. עִם
מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעֵי כָּל־יְשָׁבְעוּ וַיִּתְעַנְּגוּ מִטּוֹבֶךָ.
וּבְשִׁבְעֵי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדְּשָׁתוּ הַמִּדֵּת יָמִים אוֹתוֹ
קִרְאתָ זָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

31.

Naar man træder ind i Gudshuset.

מִזֶּה טָבוּ אֱהֲלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל:
וְאֲנִי בָרַב חֲסִדֶךָ אָבִא בֵּיתְךָ אֲשֶׁתְּחַוֶּה אֶל־
הַיִּכָּל קִדְּשֶׁךָ בִּירְאָתְךָ: יְיָ אֱהַבְתִּי מְעֹז בֵּיתְךָ
וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ: וְאֲנִי אֲשֶׁתְּחַוֶּה וְאֶכְרַע
אֶבְרַכְהָ לְפָנָי יְיָ עֲשֵׂי: וְאֲנִי תַכְּלֵתִי לָךְ יְיָ עַת
רְצוֹן אֱלֹהִים בָּרַב חֲסִדֶךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ:

Ordsamling.

1.

1. **ברך** — love, velsigne — **אתה** — Du — **אלהים** — Gud — **מלך** — Konge
(en) som frembringer — **מוציא** — Verden (evindeligt) — **עולם** — Jord, Jorden — **ארץ** — Brød, Spise — **לחם** —
2. **בָּרָא** — skabe, har skabt — **פָּרִי** — Frugt — **עץ** — Træ
3. **אֶרְמָה** — Jord, Land
4. **אלו בל** — Alt — **היה** — være, blive — **רָבַר** — Ord (Sag)
5. **גָּפָן** — Vinstof
6. **טוֹב** — være godt — **מְטִיב** — som gjør godt
7. **דוֹמֵר** — Dommer — **אֵמֶת** — Sandhed, sandfærdig

2.

- **הוֹן** — ernære, bespise, — **טוֹב** — Godhed, Gode, — **הוֹן** — Misfandhed
— **הֶסֶד** — Naade — **רַחֲמִים** — Barmhjertighed — **הוּא** — han — **נָתַן** — give
— **בְּשׂוֹר** — Kjød — **כִּי** — thi — **גְּדוֹל** — stor — **תָּמִיד** — bestandig
— **לֹא** — ikke — **הֶסֶר** — mangle — **לָקַח** — os — **אֵל** — ikke — **לְעִלְמָא נְעִיר**
— **י** — i al Ewigheid — **בְּעֵבֶר** — formedelst — **שֵׁם** — Navn — **פָּרַגְס** — ernære
— **מְבִין** — som bereder (כּוֹן) — **אֲשֶׁר** — som, der, hvilken, hvilket

3.

- **מְפִיל** — falde (af **נָפַל** falde) — **הֶבֶל** — Baand — **שִׁנָּה** — Sønn
— **עַל** — paa, over — **עֵין** — Dje — **תְּנוּמָה** — Sønn — **עֲשֵׂעֵשִׂים**
— **מְאִיר** — Djenlaage — **אִיר** — at være lys) — **אִישׁוֹן** — som oplyser
— **רְצִיוֹן** — Djeften — **לְפָנַי** — for — **אֲבוֹת** — Fadre, Forfædre
— **הִשְׁכִּיב** — lade ligge (af **שָׁכַב** ligge) — **שְׁלוֹם** — Fred — **הִעֲמִיד** — lade staa op
— **עָמַד** — staa, staa op) — **בְּהֵל** — forfrætte — **רְצִיוֹן** — Tanke
— **דְּרוֹם** — ond — **רַע** — Anelse — **הִרְהוּר** — Drom — **מִלִּים** — seng, Leje
— **מָוֶת** — Død — **כְּבוֹד** — Ære, Herlighed

4.

Skabning, אֲדוּן — førend בְּפָרֵם — herseher מַלְךְ — Herre אֲדוּן
 — ffet, blive gjort (af עָשָׂה gjøre) עָשָׂה — Tid עַתָּה —
 blive kaldt (af קָרָא kalde, nævne) נִקְרָא — dengang אָז — Willie
 — alene לְבַד — ophøre, fuldende כָּלָה — efterat אַחֲרַי —
 Herlighed הַפְּאָרָה — cerefrygtbydende (af נָרָא frygte, vise Urefrygt)
 — den Anden שְׁנַי — ikke, ingen אֵין — en אֶחָד —
 uden בְּלִי — forbinde (af הִבְדִּיר) — sammenligne (af מָשַׁל)
 — Magt עֹז — Dphor, Ende תְּכֵלִית — Begyndelse רֵאשִׁית —
 — Forløser גָּאַל — levende הֵי — Gud אֵל — Herredomme מְשָׁרָה
 Beskytter נָס — Mod צָרָה — Videlser הִקְבֵּל — Klippe, Beskytter צוּר
 — Kalk כִּיס — Andel מְנָה — Tilflugt מְנוּס — Under, Fane,
 — befale, overgive (af פָּקַד) — Haand יָד — Dag יוֹם —
 — med עִם — vaagne (af וָעָר וָעָר) — Bind, Mand
 בְּגֵמָה

5.

— indblæse נָפַח — danne יָצַר — ren טָהוֹר — Sjæl נְשָׁמָה
 — Andre קָרָב — der bevarer (af שָׁמַר bevogte) מְשָׁמֵר —
 — give tilbage הִחְזִיר — tage נָטַל — tilkommende Tid, engang
 — takke הִוִּיחַ — Tid זְמַן — tilkommende Liv אֲחֵרָה לְבָנָא
 — Gjerning מַעֲשֵׂה — Herre רַבּוֹן — jeg
 עִיג פְּגִירִים מֵתִים

6.

— Fred שְׁלוֹם — Merke הַשָּׂה — Enס

7.

— at være מְלֵא — at være mange רַבָּב — fornye הִחֲשִׁיב — bo דוּר
 — ophøjet מְרוֹמָם — Erhverv, Gods, Ejendom קָנָן — fuld af
 — forherliget מְפָאָר — berømt מְשֻׁבָּח — fra fordums Tid מֵאָז
 — forbarme sig רָחַם — megen, stor רַב — Tider (af יוֹם) — ophøjet
 — Held יֵשֵׁעַ — Beskytter, Skjold מְגִן — Tilflugt מְשֻׁבָּח —

— Glands זָהָר — gjøre פֶּעַל — Indsigt רִצְחָה — for בְּעַד
 — rundtenom סָבִיב — Eys מְאוּר — Vre כְּבוֹד — Sol
 — Hær (plur. Hærflarer) צְבָא — Hjørne plur. Overhoveder
 — fortælle סָפַר — bestandig תָּמִיד — Almægtige שְׂרָיִי — hellig
 — forherlige פָּאָר — Pris, Lov, Ros טַבַּח — Hellighed קְדוּשָׁה

8.

— staa פָּמָה — Tjener מְשִׁרָה — Til evig Tid לְעַד
 Frygt, יִרְאָה — som lader høre (af שָׁמַע høre) מְשָׁמִיעַ — Højde
 — Stemme קוֹל — tilsammen, allesammen יַחַד — Vrefrygt
 — lutret בְּרוּר — elsket (af אָהַב elffe) אָהוּב — Ord, Ting
 af Køn skabe, erhverve, קָנָה — Frygt, Angst אִימָה — Helt גְּבוּר
 Menhed נְהַרְהָה — Mund פֶּה — aabne פָּתַח — Skaber (besidde
 som gjør til Herre מְצַרִּיךְ — Glædesang זְמֶרָה — Sang שִׁיר —
 — som tager, modtager (af קָבַל tage, modtage) מְקַבֵּל — over sig
 (disse plur.) זָה — Rige, Herredomme מְלִכּוּתָה — Aag כּוֹל
 Sindero, רַחֵם — Tilladelse רְשׁוּת — denne m. (af זֶה denne)
 istemme פָּנָה — behagelig, fjærlig נְעִים — Sprog שְׂפָה — Andagt
 — Dyr תְּהַי — Hjul אֵיפֶן — sige, tale אָמַר — bønhøre, svare,
 Serafer, שְׂרָפִים — omkring, rundtomkring לְצִמָּת — Larm רֶעַשׁ
 Sted מְקוֹם — Engle

9.

— thi כִּי — Lovsange תְּשֻׁבָהוֹת — blivende, bestandig קָנִים
 — Herre בַּעַל — Kraft, Heltegjerning גְּבוּרָה — מְלִחְמָה
 som Mægtighed, Dyd צְדָקָה — Krig — זָרַע — saa זָרַע
 — Lov, Pris, Ros תְּהַלָּה — Helbredelse רְפוּאָה — lader vore
 — Naade, Godhed תְּהַדָּר — fornye תְּהַדָּר — underlig נִפְלְאָה
 — זָכָה — snart מְהֵרָה — være ren

10.

— Fortrin יִתְרָה — Mildhed הַמְלָה — Kjærlighed אֲהָבָה

— stole paa בטח — formedelst בעבור — Fader אב — skaane המל
 למד — lære (en Unden) למד — lære (selv) למד — Lov חק —
 barmhjertig רחמן — begunstige, benaade הנון — saaledes
 לבב — Hjerteretnings — indse בין — mærke השכל —
 befæste, bekræfte קנה — opretholde, Studium תלמוד —
 hænge דבק — Die עין — blive bestjæmmet בוש —
 være en רהר — Bud מצוה — fast ved
 — bringe (komme) הביא — glæde sig שמח — være glad גיל
 — han vil føre (gaa) יוליך — Hjørne בנה — fire ארבע
 Tunge, לשון — Folk עם — vælge בחר — oprejst, fri קוממיות
 nærme sig קרב (nærme) — Sprog

11.

— befale צוה — Formue (meget) מאד — Sjæl נפש
 — tale דבר — Son, Barn בן — indstjærpe שיען — idag, nu
 — staa op קום — Vej הדרך — Hus בית — sidde ישב
 — skrive כתב — Vandebaand טעפת — Tegn אות — binde, knytte
 Dør שער — Stolpe מזזה

12.

— tidlig tidlig Regn יורה — Regn מטר — tjene עבד
 — Regn אבה — Most הירש — Korn רגן — samle אבה
 — Kvaeg בקמה — Markt שוק — Græs, Urter קשב —
 — afvige סור — lade forføre פחה — mætte sig שבע — spise
 Brede אה — opflammes הרה — bukke, tilbede (af) שקה
 gaa til אבר — Afgroede רביל — Himmel שמים — tilstufte עצר
 lægge לים — snart מהרה — Grunde

13.

— Skuesnore ציצת — sværge נשבע — forat, formedelst למען
 — blaa Uld תכלת — Snor פתיל — Slægt רוד — Klædning בגד
 — vanke omfring (følge) היר — betænke, erindre זכר — se ראה
 udføre (gaa ud) הוציא — følge efter זנה

14.

— fast, bestandig, נכון — stiller fast (נצב) staa fast) הציב
 — elfket, dyrebar הריב — sanddru נאמן — lige, redelig ישר
 — godt indrettet מתקן — stærk, mægtig אדיר — kostbar נהמד
 — Trostab אמונה — Trone כסא — fljøn נפה — tilmaalt מקבל
 — første ראשון — Tjener עבד — Sæd, Efterkommere זרע
 — befri נצל — forløse פדה — overtræde עבר — sidste
 foruden

15.

— som hjælper מושיע (hjælpe) ישיע — Hjælp עזרה
 Ende, אפס — Ret, Dom, Retfærdighed משפט — Trone מושב
 — stride, Strid ריב — Mand איש — Held אשרי — Grændse
 flaa ihjel, dræbe הרג — Førstefødte בכור — uden, foruden בלעדי
 overmodig יד — fløve, spalte בקע — det røde Hav יב-סוף
 — Ven, Elsket ידיד — sænke טבע — ondskabsfuld,
 הועביר — Sjende צר — bedække כסה — oversføre, gennemføre
 Betsignelse, Pris ברכה — Lovsange השבחה — blive tilovers (יתר)
 — ophævet, ophøjet נשא — ophøjet רם — Takkebøn הודאה —
 som megbitte מגביה — stolt גאה — som fornædret, gjør udmey משפיל
 — binde, lænke אסר — lav שפל — (høj være גבה) ophøjer
 — hjælpe עזר — sagtmødig, lidende, taalmodig ענו — lænket אסיר
 Højesten עליון anraabe, bede om Hjælp שׂנע — fattig רל

16.

Mægtige, Guder אלים — saaledes, saaledes som כמו — hø מי
 Strandbred שפה — Under פלא — som bliver forherliget —
 Hav ים

17.

Udsagn נאם

18.

1. גמל — som gjør levende מתה 2. — gjengjælde גמל

ernære כלכל — som lader blæse (נשב) — en Død, (סו מות) —
 — være syg חלה — helbrede רפא — falde נפל — støtte סמך —
 — som døder ממית — ligne דמה — Støv עפר — som løser מתיר
 4. אנוש — Menneſſe — חשבון — Klogſkab 5. — השיב (שוב)
 — fuldstændig שלם — Bod תשובה — føre tilbage (vende tilbage)
 — synde חטא — tilgive סלח 6. — ville, finde Velbehag רצה
 Eidelser, עני 7. — begaa Misgjerninger פשע — tilgive מחל
 forſkaffe (af גלה gaa op) חקלה 8. — stærk הוק — Elendighed
 Slags מין — Aar שנה 9. — Saar מכה — Helbredelse רפואה
 — støde, blæse תקע 10. — Dug על — Afgrøde תבואה —
 af גלה — samle קבץ — Basun שיצר — Befrielse הרהוה
 — en Forſtødt נדה — Udvandring, Fordreven (fordrive)
 — Raadgiver יוצץ — tidligere בראשונה — Dommer שפט 11.
 — bortſjerne, (af סיר) afvige) חסיר — fordum (i Begyndelsen) בתחלה
 12. — retfærdiggjøre צדק — Eidelser אנוה — Sorg גיון
 — Overmod זדון — Dndſkab רשעה — Haab תקנה — Bagvadſtelle
 Retfærdig צדיק 13. — bryde, tilintetgjøre שבר — hdmgye חקניע
 — Tiloversblevne פליטה — Olding, Aldste זקן — from חסיד —
 — bevæge ſig (uſe) חמה — Fremmed גר — Skriftlærd סיפר
 Tilflugt מקטח — Støtte משען — Andel, Lod חלק — Vøn שכר
 — ſnart בקרוב — opbygge בנה — שכן בו — 14. — עיר
 15. — Bygning בנין — Spire, Skud צמח — Vøn תקלה — 16. — haabe
 ſtadig Beden, תהנין — 17. — ubønhørt, tom ריקם — Bøn
 Herlighed שכינה — je, ſkue חזה — Dffer אשה — Hal חביר
 — Undergjerninger נבלאות — overleveret מסור 18. — Glands,
 ophøre תמם — Midnat צהרנים — Morgen בקר — Aften ערב
 Time שעה — 19. — passende נאה — (fuldende),
 אסון

19.

Bedrag, Uretfærdighed מרמה — Væber שפתנים — bevare נצר

forsølge רָדַף — være rolig, tie הָיוּ — som foragter מַקְלָל —
 — opløse, forstyrre הִפְרָה — Ondt רָעָה — tænke הִשָּׁב —
 — Højre [Haand], Styrke יָמִין — tilintetgjøre קָלַקַל — Raad
 — Eftertænke, Tanke הִזְיוֹן — Ord אָמַר — blive befriet נִחַלְץ
 מָרוֹם — Højde

20.

— Wisdom הִכְמָה — som lader det blive Aften מַעֲרִיב עֶרְבִים
 זָמַן — som forandrer מַחֲלִיף — forandre שָׁנָה — Indsigt תְּבוּנָה
 — Ordning מְשֻׁמְרוֹת — Stjerne כּוֹכָב — ordne סָדַר — Tid
 — bortfjerne, vælte גָּלַל — Nat לַיְלָה — Hvelving, Himmel רָקִיעַ
 imellem בֵּין — som adskiller מִבְּדִיל

21.

— eftertænke הִנָּה — Længde אָרָךְ — tale, underholde שִׁית
 om Dagen יוֹמָם

22.

som skaffer נִפְרַע — Mægtig עֲרִיץ — Haand כַּף — vi אֲנַחְנוּ
 Fjende אֹיֵב — Løn גְּמוּלָה — betale, gjengiælde שָׁלַם — Gjengiælbelse
 רָגַל — vafle מוּט — Tal מִסְפָּר — Udgrundelse הִקָּר — til עַד —
 Hævn נִקְמָה — Fjende שָׂנֵא — Højde בָּמָה — føre הִדְרִיךְ — Fod
 הוֹךְ — Brede עֲבָרָה — som slaar מָךְ — Undertegn מוֹפֵת —
 Strøm, Afgrund תְּהוֹם — Del גֶּזֶר — Midte (תְּהוֹה)

23.

gjør fast הִקָּן — Dæffe, Tag, Hytte סָפָה — udbrede פָּרַשׁ
 רָעַב — Sværd הָרַב — Vest הִבָּר — beskytte (גָּנוּ) הִגָּן —
 Hungeresnød שָׁמֵן — Forfører עָטָן — Skygge, Beskyttelse צַל —
 nu עָתָה — Udgang (יָצָא) יָצָא — beskjerme, skjule

24.

הַמּוֹן — Slægt מִשְׁפָּחָה — Hedninger הוֹיָם —

— grunde יסוד — udspeende נטשה — fncæle כרע — Mængde
 — Afglands טְקִינָה — foroven מַמְעַל — Pris, Herlighed נָקָר
 — Afguder גְּלוּלִים — forneden, nedensfor מַתְּחַת — Intet אָפֶס
 — anerkjende הַכִּיר — vende (פְּנָה) הַפְּנָה — tilintetgjøre כָּרַח
 den (er) היא — dig לְךָ — Rnce בָּרָךְ — Verden תֵּבֵל

25.

שְׂבִיבִי חַוְּנֵנְדֵי

26.

hvile שָׁבַח — Bærf מְלֹאכָה — Hær, Hærskarer צְבָא

27.

give til Gjendom, הַנְּחִיל — reufe טָהַר — Hvile, No מְנוּחָה
 hvile נָחָה — Sabbath, Hviledag שָׁבַח — lade blive delagtig i

28.

— to שְׁנָיִם — Hoved ראש — Krone כְּלִיל — Gave מַתָּנָה
 bringe ned הוֹרִיד — (Sten), af Sten אָבֶן — Tavle לִחַת
 Sagttagelse שְׁמִירָה — (gaa ned

29.

drage) vederfvæge sig, udhvile נָפַשׁ — Forbund, Pagt בְּרִית
 (Bejret)

30.

Eyst הִמְרָה — glæde sig הִתְצַנֵּג — bo שָׁבַן — Afguds-billede פְּסִיל

31.

Telt אֹהֶל — (Paulun) Bolig מִשְׁכָּן — Hal הֵיבֵל
 Bolig

Tillæg.

Bogstaver i det hebraiske Sprog, som sættes foran Ordene, for nærmere at bestemme dem, ere følgende:

a) \aleph ¹⁾ (ה' הִקְדִּימָה), den bestemte Artikel skrives i Umin-
delighed \aleph med et Punkt (Dagesch forte) i det efterfølgende
Bogstav, som betegner at dette skal læses dobbelt. Er det følgende
Bogstav en Guttural (א, ה, ו, ש, ר), saa udelades Punktet og
 \aleph bliver til \aleph . Foran א, ה, ו med Ramez (ֿ) bliver
det til \aleph undtagen foran Enstavelsesord. הָאֵם Brødet, הָאֵם
Moderen, הָעֵרִים Byerne, הָהָר Bjerget.

2) (ה' הַשְּׂאֵלָה) det spørgende \aleph , som foran א, ה, ו, ש, ר
bliver til \aleph og foran י, יו, יוֹ til \aleph . הַשְּׂאֵלָה vil du
bevare? הַאֵם mon virkelig? הַהֵסֵר mon den Fromme?

Anm. Staar foran den bestemte Artikel et af Bogstaverne
ל, כ, ב, ו (hvorum strax skal tales mere), saa udelades
ה og dets Vokal sættes under ל, כ, ב, ו. לָעָם = לְעָם
til Folket.

b) \aleph = i, med, ved	} foran en Consonant med Schwa (ֿ) saa de Chirek (ֿ), undtagen ך, som bliver til ך Er Konsonanten ך, saa saa de Vokalen (ֿ) (i) og (ֿ) under ך udelades. בָּשֵׁם i Navnet, כְּדָבָר som Ordet, וְלָךְ og til Dig, וְיָהִי og blive.
c) ך = og, men,	
d) ך = som	
e) ך = til ved, for	

f) ך = fra, udaf. Det følgende Bogstav faar et Dagesch forte
naar det ikke er א, ה, ו, ש, ר, i hvilket Tilfælde ך bli-
ver til ך. מִבְּהֵמָה fra Dyret, מֵאָדָם fra Mennesket.

g) ך (= אֲשֶׁר) hvilken, hvilket, som, der, at, fordi. אֲשֶׁר som skabte.

3) **את**, Akkusativsmærke med Suffixa.

	com.	m.	f.	m.	f.
Enkeltal:	אתי	מיג	אתך	og	אתך
					דיג
				אתו	ham
				אתה	hende
Flertal:	אתנו	os	אתכם	og	אתכם
			אתם	eder	אתם
				וגם	אתם
					dem.

4) **את**, Præpositionen „med“, med Suffixa.

	com.	m.	f.	m.	f.
Enkeltal:	אתי	med mig	אתך	og	אתך
					med dig
				אתו	med ham
				אתה	med hende
Flertal:	אתנו	med os	אתכם	og	אתכם
			אתם	med	eder
				וגם	אתם
					og
					אתם
					med
					dem.

Judovelse af Suffixa Verborum's Betydning.

		com.	m.	f.	m.	f.	
Af פקר han har tænkt paa:	}	Enkeltal:	פקרני	פקרך	פקרך	פקרו	פקרה
			mig		dig	ham	hende.
		Flertal:	פקרנו	פקרכם	פקרכם	פקרם	פקרן
			os		eder		dem.

		com.	m.	f.	m.	f.	
Af שמר bevar:	}	Enkeltal:	שמרני	שמרך	שמרך	שמרו	שמרה
			mig		dig	ham	hende
		Flertal:	שמרנו	שמרכם	שמרכם	שמרם	שמרן
			os		eder		dem

o. f. v. o. f. v.

Indøvelse af Tidernes og Personernes Betydning i Verba, dannet ved Præformativa og Afformativa.

1) Exempel af שכב.

Forbigangen Tid (עבר).

	Enkeltal.	Flertal.
1. com.	שָׁכַבְתִּי jeg har ligget*)	שָׁכַבְנוּ vi have ligget
2. m.	שָׁכַבְתָּ du har ligget	שָׁכַבְתֶּם I have ligget
2. f.	שָׁכַבְתְּ du har ligget	שָׁכַבְתֶּן I have ligget
3. m.	שָׁכַב han har ligget	} שָׁכַבְוּ De have ligget.
3. f.	שָׁכַבְתָּ hun har ligget.	

2) Exempel af פקד.

Tilkommende Tid (עתיד).

	Enkeltal.	Flertal.
1. com.	אֶפְקֵד jeg vil tænke	נֶפְקֵד vi ville tænke
2. m.	תֶּפְקֵד du vil tænke	תֶּפְקֵדוּ I ville tænke
2. f.	תֶּפְקֵדִי du vil tænke	תֶּפְקֵדְנָה I ville tænke
3. m.	יִפְקֵד han vil tænke	יִפְקֵדוּ de ville tænke
3. f.	תֶּפְקֵדֶי hun vil tænke.	תֶּפְקֵדְנָה de ville tænke.

3) Exempel af שמר.

Befalende Form (צוה).

	Enkeltal.	Flertal.
2. m.	שָׁמַר bevar (til et Mandfolk)	שָׁמְרוּ bevarer
2. f.	שָׁמְרִי bevar (til et Fruentimmer)	שָׁמְרֶנָּה bevarer.

*) Man ansaa det for rigtigst at afvige fra den sædvanlige Orden i den hebraiske Grammatik, idet man begyndte med 1ste Person, for at lette Børnene, der sædvanlig conjugere Verberne i denne Orden, udenadslæsningen af samme.

Øvelse i Talordene.

Cardinaltal.

A. Fra 1—19.

Masc.		Betydning og Betegnelse ved hebraiske Bogstaver.	Foem.	
absol.	constr.		absol.	constr.
אֶחָד	אֶחָד	1 א'	אֶחָד	אֶחָת
שְׁנַיִם	שְׁנַיִ	2 ב'	שְׁנַיִם	שְׁנַיִ
שְׁלֹשָׁה	שְׁלֹשָׁת	3 ג'	שְׁלֹשׁ	שְׁלֹשׁ
אַרְבָּעָה	אַרְבָּעַת	4 ד'	אַרְבַּע	אַרְבַּע
חֲמִשָּׁה	חֲמִשָּׁת	5 ה'	חֲמִשׁ	חֲמִשׁ
שֵׁשׁ	שֵׁשֶׁת	6 ו'	שֵׁשׁ	שֵׁשׁ
שִׁבְעָה	שִׁבְעַת	7 ז'	שִׁבְעַ	שִׁבְעַ
שְׁמֹנֶה	שְׁמֹנֶת	8 ח'	שְׁמֹנֶה	שְׁמֹנֶה
תְּשֵׁעָה	תְּשֵׁעַת	9 ט'	תְּשֵׁעַ	תְּשֵׁעַ
עֶשְׂרֵה	עֶשְׂרֵת	10 י'	עֶשְׂרֵ	עֶשְׂרֵ
עֶשְׂרֵ	אֶחָד eller עֶשְׂרֵי	11 יא'	עֶשְׂרֵה	אֶחָת eller עֶשְׂרֵי
—	שְׁנַיִם eller שְׁנַיִ	12 יב'	—	שְׁנַיִם eller שְׁנַיִ
—	שְׁלֹשָׁה	13 יג'	—	שְׁלֹשׁ
—	אַרְבָּעָה	14 יד'	—	אַרְבַּע
—	חֲמִשָּׁה	15 טו'	—	חֲמִשׁ
—	שֵׁשׁ	16 טז'	—	שֵׁשׁ
—	שִׁבְעָה	17 יז'	—	שִׁבְעַ
—	שְׁמֹנֶה	18 יח'	—	שְׁמֹנֶה
—	תְּשֵׁעָה	19 יט'	—	תְּשֵׁעַ

B. Fra 20.

	Bethdn. eg Betegn.		Bethdn. eg Betegn.		Bethdn.
עשרים	20 כ'	העשרים	90 צ'	אלף	1000
אחד ועשרים	21 כא'	מאה	100 ק'	אלפים	2000
ו. פ. ט.	ו. פ. ט.	מאת constr.	100 ק'	שלושת אלפים	3000
שלושים	30 ל'	מאתים	200 ר'	ו. פ. ט.	ו. פ. ט.
ארבעים	40 מ'	שלוש מאות	300 ש'	(רביע) רבבה	10,000
חמשים	50 נ'	ארבע מאות	400 ת'	רבתיים	20,000
ששים	60 ס'	חמש מאות	500 תק'	שלוש רבבות	30,000
שבעים	70 ע'	ו. פ. ט.	ו. פ. ט.	ו. פ. ט.	ו. פ. ט.
שמונים	80 פ'			שתיים עשרה רבוא	120,000

Ordenstal.

Masc.		Bethdnng.	Foem.	
Enfektal.	Plertal.		Enfektal.	Plertal.
ראשון	ראשונים	1ste	ראשנה	ראשונות
שני	שניים	2den	שניה (שנית)	שניות
שלישי	שלישים	3die	שלישנה (שלושית)	שלישיות
רביעי	רביעים	4de	רביעית	רביעיות
חמישי	חמישים	5te	חמישית	חמישיות
ששי	ששים	6te	ששית	ששיות
שבעי	שבעים	7de	שבעית	שבעיות
שמיני	שמינים	8de	שמינית	שמיניות
תשיעי	תשיעים	9de	תשיעית	תשיעיות
עשירי	עשרים	10de	עשירית	עשיריות

Maaneder med Festdagene i det mosaiske Kirkeaar.

1. ניסן (i de 5 Mosebøger הַחֹדֶשׁ הָאֲחֵייד, Urmaaned) Blomstermaaned. 30 Dage (omtrent 20 Marz—18 April). Den 14de er פֶּסַח eller חַג הַמִּצּוֹת כ: Paaskefesten, de usyrede Brøds Ffest.
2. אייר (Kongernes Bog זר, Glandsmaaned). 29 Dage (omtrent fra 19 April—17 Mai).
3. סיון Glædesmaaned. 30 Dage (omtr. fra 18 Maj—16 Juni). Den 1ste og 7de er חַג הַשְּׂבֻעוֹת eller חַג הַקִּצּוֹר el. יוֹם הַבְּכּוּרִים el. זְמַן מִתּוֹן הַתְּרוּמָה כ: Ugefesten, Høstfesten, den første Afgrødes Dag, Lovgivningsfesten.
4. תמוז. 29 Dage (omtr. fra 17 Juni—15 Juli). Den 17de er שְׁבֻעַת עֲשָׂר בְּתַמּוּז Fastedag: Mindedag om Jerusalems Erobring.
5. אב. 30 Dage (omtr. fra 16 Juli—14 August). Den 9de חַג הַשְּׂעִירָה Fastedag: Minde om 1ste og 2det Tempels Nedsættelse.
6. אלול. 29 Dage (omtr. fra 16 August—13 September).
7. תשרי (Kongbg. הַחֹדֶשׁ הָאֲחֵייד, Indsamlingsmaaned) 30 Dage (omtrent fra 14de September—13de October). 1ste og 2den יוֹם הַתְּרוּמָה eller רֵאשׁ הַשָּׁנָה el. יוֹם הַתְּרוּמָה כ: Nytaar, Ihukommelsesdagen, Basunfesten. Den 3die צִיּוֹם גְּדַלְיָהוּ Faste: Minde om Gedalja. Den 10de יוֹם הַכִּפּוּרִים Forsoningsfesten. Den 15de חַג הַסֻּכּוֹת eller חַג הָאֲסִיף כ: Løvsalsfesten, Høstfesten. Den 22de og 23de שְׁמִינִי עֲצֵרֶת, Slutningsfesten. Den 23de טְשׁוּרָגְלֶדֶסֶף Thoragledesfesten.
8. מרחשון (Regnmaaned) 29, undertiden 30 Dage (omtr. fra 14 October—13 November).

